

פרוטרקורל מט' 25/ב

טישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב', 7.1.57 - ה' בשבט תשי"ז - בשעה 10.30.

- השתתפו: ג. ביר - היו"ר
- ב. אזניה
- ד. בר-רב-האי
- ט. הלל
- ש. ורהפטיג
- ט. יוניצ'מן
- י. ישעיהו
- ש. רוזנברג
- י. שופטן

טוזטנים: פ. רוזן - טר המשפטים
א. ידין - הטשנה ליועץ המשפטי
ה' רוזנטאל - טטרד המשפטים

סדר-היום: חוק בתי-המשפט.

1239

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ג. ביר:

אני מברך את חבר הכנסת רוזנברג, עם שובו לעבודה בוועדה, ושמח שהוא יכול לשוב להשתתף בעבודת הוועדה.

קבלנו טלגרמה מנשיאות הסתדרות עורכי-הדין: "מועצת הסתדרות עורכי-הדין שהתכנסה אמש לדון בענין הטעב הארצוני החסור של בתי-המשפט במדינה, הטילה עלינו להפגש עם ועדת החוקה, חוק ומשפט, על-טוב להביא את סיכומי הדיון בפניה ולתבוע תיקון טידי של הטעב. נא לקבוע פגיה דחופה עם הוועדה".

ד. בר-רב-האי: אין שום תועלת בפגישה הזאת. אטרנו להם שהכתובת היא, ועדת הפספים. אבל לא נוכל להטנע סלקבלט.

הוחלט: להזמין את נשיאות הסתדרות עורכי-הדין לישיבת ביום ב' הבא.

ד. בר-רב-האי: אני מציע להזמין לישיבה זו גם את סנהל בתי-המשפט. ידין - הטשנה ליועץ המשפטי.

אני אדאג לכך שיהיה. פ. רוזן:

ז. ורהפטיג: אני מבקש לעבוד לחוק על שופטים חוקרים, ולדחות את הדיון בחוק בתי-המשפט לישיבה הבאה. לצערי, לא יכולתי להשתתף בדיון בסופי בחוק בתי-המשפט, בגלל תינתן בחו"ל. יש בחוק זה כשה דברים הנמצעים באופן יטר בבת-הדין, ואני מבקש לתת לי אפשרות להטדיר את הדברים שלא בדרך של הסתילגות.

אולי יסכים ח"כ ורהפטיג שנגטור היום את הדיון היו"ר ג. ביר:

בחוק ונתן לו שההתשל שבוע לפני שבנת את החוק על שולחן הכנסת, להביא את הצעתו לפני הוועדה.

חוק בתי-המשפט.

סעיף 46. (הסדר).

י. שופטון: לטעיף-קטן (3): האם היועץ המשפטי יסכים להכניס לכאן את סעיף 18 לפקודת שיפוט בתי משפט שלומי הכוונה היא לטעיף הקובע כי דרושה הסכמת היועץ המשפטי להעמדתם לדיון של עקרי משפלה. אמנם היועץ המשפטי הנוכחי מסכים לכך תמיד, אבל הסעיף הזה הוא שריד מתקפת המנדט שיש לבטלו.

ח. כהן: השאלה אינה בוגעת במיסרין לחוק בתי-המשפט. אין לי התנגדות לעצם הביטול, להיפך, הצעתי זאת בחוק לתיקון פקודת שיפוט בתי-משפט שלום, תשי"ד-1954, אבל הכנסת לא קיבלה זאת. חבר הכנסת שפירא אז התנגד לכך בכל תוקף וטען כי יש בטעיף הזה טריט בפני הגשת תביעה קנטרנית נגד עובד המדינה. גם עכשיו אינני מתנגד להצעה, אבל אני חושב שזוהי שאלה מצריכה לבוא קודם לדיון במשפלה, וצריך להגיש בענין זה חוק בדרך הרגילה.

י. שופטון: אולי לצרף זאת לחוק עובדי הציבור?

פ. רוזן: הייתי רוצה לברר את הדבר בטליאת המשפלה. השאלה חשובה. אולי תסכים לאפשר בירור השאלה לפני כן.

ח. כהן: בנוגע לטעיף-קטן (6), אני מבין שחבר הכנסת מציע לדחות את ההחלטה בדבר ביטול סעיף 55 לדבר הסלך בטוענתו. אין לי התנגדות עקרונית שהסעיף לא ייסחק. בין כך אין משמעות בו. הכוונה היא לטעיף האומר כי כאשר יש ספק אם בענין מסוים מוסמך בית-דין דתי או בית-דין אזרחי, כי אז ישב טריבוניל מיוחד מורכב משני שופטי בית-המשפט העליון ודיין אחד של בית-דין דתי. ואם יש ויכוח בין שני בתי-דין דתיים מי מהם מוסמך, הרי נשיא בית-המשפט העליון קובע מי מהם מוסמך.

נשיא בית-המשפט העליון חושב, ואני מצטרף לדעתו, שהסעיף הזה הוא לגמרי טיותר. וראיה לכך שאין משמעות השתמשו בו פעם אחת בתביעה של רוזנבאום נגד רוזנבאום, והיתה זו תביעה סזונית שנסיכה שנים.

כיום קובעת הוראת סעיף 35, לפיה יכול בית-המשפט אם הוא חושב שענין שהובא בפניו הוא במסכות בית-דין רבני, להעביר את הענין לבית-דין רבני, ואין צורך בטריבוניל מיוחד לשם כך.

ז. ורהפטיג: הסעיף הזה יכול למנוע סבל מיותר של ביהול משפט והעברתו מבית-משפט אחד לשני. אני יכול להוכיח שיש בו תועלת.

ח. כהן: אין צורך בהוכחות אם יש בוועדה הזאת דעה שיש בטעיף הזה צורך, אין מצדנו התנגדות לכך.

ט. הלל: אפשר לקבל את החלק השני של הסעיף, לגבי הסקרה של ויכוח בין שני בתי-דין רבניים. אך נראה בטחירה לרוח הדברים שקיבלנו כאן, ואינני חושב לי כי החלק הראשון עומד שאפשר לקבלו.

ד. בר-רב-האלי: העובדה שלא השתמשו בטעיף במשך שנים, אינה מעידה שאין בו צורך.

פ. רוזן: אם משאירים את הסעיף, השאלה היא אם לא להכניסו לחוק זה.

ח. כהן:

אם להסאיר זאת, הייתי רוצה שזה יישאר בתור דבר זמני. לא תמיד יהיו לנו בטרינה ב-דין שובים ומשובים כאלה שיכולים להיות ביניהם קונפליקטים. ולא הייתי רוצה להנציח את הסבר בחוק זה.

אני הבינותי שלא היתה התנגדות גם לכך בסעיף 45 יישאר, כלומר, סעיפים 38-44 יבוטלו ולא הסעיפים 35-45. כן הבינותי שלא היתה התנגדות להוסיף ביטול של סעיף 48.

הוחלט:

לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף קטן (6) במקום "סעיפים 35-45" - "44-38", למחוק אחרי "47 פסקה שניה" - "48", ולמחוק "55 עד 57".

ט. יוניצ'טון:

אני חוזר לשאלה של עונש טוות. אני מתנגד לביטול הסעיף האומר כי פסק-דין טוות טעון אישור של שר המשפטים.

ח. כהן:

הסעיף הזה נכנס לפקודת סדרי השלטון והמשפט לפני שבדבר הטלך בסועצתו נאמר כי כל פסק-דין טוות, העתק שלו צריך להיות טועבר לנציב העליון. הסככות הזאת היתה נתונה לנציב העליון לפני שהוא היה האיש שבידו היתה סככות החנינה. היום נתונה סככות זו לנציב הסדינה ולא למשלה.

ט. יוניצ'טון:

באנגליה לטר הפנים אין זכות חנינה, ובכל זאת יש שם סעיף הקובע כי הוא צריך לאשר זאת.

ח. כהן:

הודעה למשלה אינה הוראת-ביצוע. צריך להיות סנגרון לביצוע הוראות החוק. בענין זה יש צורך בהוראות מפורטות, לפני שביטלנו את ההוראות שהיו בענין זה בפקודת החוק הפלילי.

פ. רוזן:

אין אנחנו מפעלים את הסעיף הזה כיום, אולי לפני שלא היה פסק-דין טוות.

ח. כהן:

כל פסק-דין טוות עד עכשיו ניתנו בבתי-דין צבאיים, והסעיף הזה אינו חל עליהם אלא רק על בתי-הדין האזרחיים.

הוחלט: לקבל את סעיפים-קטנים (7) ו-(8) ללא שינוי.

סעיף 47.

ח. כהן:

אני מציע שינוי בסעיף-קטן (3). בית-המשפט לנוער ראוי לשמוע כל משפט בדלתיים סגורות. הוא שומע כמעט את כל המשפטים הטובאים בפניו בדלתאים סגורות. לא התכוונו לפגוע בכך, ולכן אני מציע להוסיף אחרי "הקובע לבית-משפט הרכב טטוים" את הטלים "או סדרי דין טטויים".

הוחלט:

לקבל את הצעת היועץ המשפטי להוסיף בסעיף-קטן (3) אחרי הטלים "הקובע לבית-משפט הרכב טטוים" את הטלים "או סדרי דין טטויים".

סעיף 48.

ח. כהן: בסעיף קטן (א) אני מציע לכתוב במקום "טקס ישיבתו" - "טקום טוטבו".

י. שופמן: לסעיף-קטן (ה). האם פירוש הדבר שאפשר להטות לנהל טקסטים תלויים ועומדים לפי הפרוצדורה הקודמת?

ח. כהן: כן. אבל גם לפי הפרוצדורה החדשה. על כך החליטה הוועדה. זה לא היה בהצעת הטקסלה.

א. ידיון: אינני חושב שזה ברור. אין זה עונה על השאלה לפי איזה פרוצדורה ימשיכו את הטקסט. זה רק טובע אפטרות לטעון שהיה פגם בדיון שהיה עד שנתקבל חוק זה.

ש. הלל: קבלנו הוראה מסויימת לגבי תקדימים. האם תהיה סככות לבית-המשפט להטות על תקדימים, לסרות מה שהחלטנו, בטענה שהטקסט התחיל לפני שנתקבל חוק זה?

ח. כהן: כן.

ש. הלל: החלטנו שבטקסט פלילי שהעונש עליו עלול להיות עשר או 15 שנות מאסר, ישבו בדיון לטובה שופטים. ומה אם הטקסט התחיל ויושב בדיון שופט אחד?

ח. כהן: הוא ימשיך לנהל את הטקסט.

ש. הלל: אני מציע שבשקול את הדבר.

א. ידיון: התשובה לחבר הכנסת הלל היא שהטקסט צריך להטות באותה צורה שהתחיל. אבל הניסוח הזה של הטעיה אינו אוטר זאת. הוא רק טגן בפני טענה לגבי מה שהיה לפני כן.

ח. כהן: אפשר לאמר כך: "היה ענין תלוי ועומד בבית-משפט לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית-המשפט להוסיף ולדון בו לפי החוק שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סככות לבית-המשפט או היה פגם בדיוניו".

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המשפטי לכתוב בסעיף-קטן (א) בטקום "טקום ישיבתו" - "טקום טוטבו".

2. לקבל את ההצעה לנסח את טעיה-קטן (ה) כך: "היה ענין תלוי ועומד בבית משפט לפני תחילתו של חוק זה, רשאי בית-המשפט להוסיף ולדון בו לפי החוק שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סככות לבית-המשפט או היה פגם בדיוניו".

טעין 48.

ח. כהן: כטעין קטן (א) אני מציע לכתוב במקום "סך מ ישיבתו" - "מקום מושבו".

י. שופמן: לטעין-קטן (ה). האם פירוש הדבר שאפשר להטות לנהל מספטים תלויים ועומדים לפי הפרוצדורה הקודמת?

ח. כהן: כן. אבל גם לפי הפרוצדורה החדשה. על כך החליטה הוועדה. זה לא היה בהצעת המסמלה.

א. ידיון: אינני חושב שזה ברור. אין זה עונה על השאלה לפי איזה פרוצדורה ימשיכו את המספט. זה רק מונע אפשרות לסעון שהיה פגם בדיון שהיה עד שנתקבל חוק זה.

ס. הלל: קבלנו הוראה מסויימת לגבי תקדימים. האם תהיה סמכות לבית-המשפט להטות על תקדימים, לסרות מה שהחלטנו, בטענה שהמספט התחיל לפני שנתקבל חוק זה?

ח. כהן: כן.

ס. הלל: החלטנו שבמספט פלילי שהעונש עליו עלול להיות עשר או 15 שנות מאסר, יסבו בדיון ילוטה שופטים, ומה אם המספט התחיל ויושב בדיון שופט אחד?

ח. כהן: הוא ימשיך לנהל את המספט.

ס. הלל: אני מציע שבמקור את הדבר.

א. ידיון: התשובה לחבר הכנסת הלל היא שהמספט צריך להטות באותה צורה שהתחיל. אבל הניסוח הזה של הטעין אינו אוסר זאת. הוא רק סגן בפני טענה לגבי מה שהיה לפני כן.

ח. כהן: אפשר לאסר כך: "היה ענין תלוי ועומד בבית-משפט לפני תחילתו של חוק זה, ושאי בית-המשפט להוסיף ולדון בו לפי החוק שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לבית-המשפט או היה פגם בדיוניו".

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המשפטי לכתוב בטעין-קטן (א) במקום "מקום ישיבתו" - "מקום מושבו".

2. לקבל את ההצעה לנסח את טעין-קטן (ה) כך: "היה ענין תלוי ועומד בבית משפט לפני תחילתו של חוק זה, ושאי בית-המשפט להוסיף ולדון בו לפי החוק שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לבית-המשפט או היה פגם בדיוניו".

אני רוצה להביא בפני הוועדה שני עניינים.

פ. רנון:

הדבר הראשון בוגע למעמד של שופטי השלום. כבר מזמן מתנהל סו"ס ביני ובין שופטי השלום בענין זה. הם אינם טרוציים סטעמדט, הם טוענים כי אין להם סיכויים לעלות בדרגה. יש סספר די גדול של שופטי שלום, והם שואלים מה יהיה גורלם, בעיקר מאחר שאין אנחנו טוותרים על זכותנו לפנות עורכי-דין מתור שופטים טחוזיים. אני עונה על כך שגורלם של שופטים בכל טרינות העולט הוא שחלק ניכר מהם נשאר תקוע באותו בית-משפט שבו הוא התחיל. לא כל שופט טחוזי יכול לעלות לבית-המשפט העליון, ולא כל שפט שלום יכול לעלות לבית-המשפט הטחוזי. להיפך, אטרתי להם: הסיכויים אצלנו הם הרבה יותר טובים מאז במדינות אחרות, מכיון שאנחנו ארץ עליה, ואם סספר התוצבים יגדל בטיליון, סובן שהצורך בשופטים טחוזיים יגדל, והסיכויים שלהם אינם כל כך רעים. אטרתי להם גם - עוד לפני שידעתי מה תחליט הוועדה בענין זה - שיתכן כי יוחלט על הרכב של שלושה בבית-המשפט הטחוזי בע נינים אשר לגביהם עד עכשיו לא היה נחוץ הרכב של שלושה, ואז אולי יהיה צורך בהגדלת סספר השופטים טחוזיים. בכלל, יש בכנסת נטייה, היא הסתמנה גם בכנסת השניה ואפילו עוד בכנסת הראשונה, לעבור להרכב של שלושה בבית-המשפט הטחוזי, לא רק לגבי ענינים פלייליים חטוריים, אלא בדרך כלל.

שופטי השלום בכל זאת סודאגים מאוד סמצב זה, והם באו בזמנו בהצעה ששופט שלום בעל ותק של שבע שנים יתמנה לשופט טחוזי אפילו אם ימשיך לשבת כשופט שלום. כלומר, הוא יקבל את התואר ואת המשכורת של שופט טחוזי. אנחנו רגילים לסמוע בהזדמנויות כאלה: אנחנו טעו נינים בטעמד יותר מאז במשכורת. אבל, כטובן, גם המשכורת חשובה.

בכמה פגישות שהיו לי אתם אטרתי להם כי אינני יכול להסכים לכך. אבל אטרתי כי אני טוכן לחשוב על יצירת תואר חדש, טבלי שיהיה בכך סינוי בטטכות, אבל עם השפעה טסויימת על המשכורת. סידור כזה היה קיים גם בגרמניה. שופטי השלום טוענים - וזה כנראה נכון - כי באוסטריה השיטה הזאת עוד יותר טפותחת.

הודעתי לשופטי השלום כי אני טוכן לננהיג תואר של "שופט שלום בכיר", שתהיה דרגה בין שופט שלום רגיל ובין שופט שלום ראשי. אך תקופה של שבע שנים היא קצרה מדי. אטרתי כי אני טוכן להסכים לזאת לגבי ותק של 15 שנה, ורטותי שאהיה טוכן להתפטר על 12 שנה או טשהו כזה. על כל פנים, הדבר אינו תלוי בי. זהו ענינה של הכנסת.

שופטי השלום רצו כי בטקרים כאלה יקבל שופט השלום משכורת של שופט טחוזי. לזה לא הטכטתי. אבל הטכטתי שהוא יקבל משכורת של שופט שלום ראשי, טבלי לקבל את הטטכות שי לשופט שלום ראשי. לפי דרוג המשכורת החדש שהחליטה עליו ועדת הכספים, הפער במשכורת ברוטו בין שופט שלום ובין שופט שלום ראשי הוא 100 ל"י, ובין שופט שלום ראשי לבין שופט טחוזי - טוב 100 ל"י. אטנם הפער נעשה קטן יותר בהשפעת הוותק. אבל קיימת הצעה של יו"ר ועדת הכספים לבטל את הוותק.

אני טבקט טהוועדה רק דבר אחד: שבאחד הטעיפים ייאסר כי בבית-משפט השלום יכולים להיות שופט שלום ראשי, שופט שלום בכיר, ושופט שלום. היועץ הטטפטי חושב כי הטקום לתיקון הזה הוא חוק השופטים. אין זה נכון. בשום טקום לא נאסר בחוק השופטים כי בבית-משפט השלום יכולים להיות שופט שלום ראשי ושופטי שלום. הדבר נמצא א בפקודת בתי-המשפט או בפקודת בתי-משפט השלום. לדעתי, יש להכניס את הדבר הזה לחוק זה. אין זה מחייב, לעת עתה, כל החלטה לגבי המשכורת, אלא רק לגבי התואר.

הדבר השני שאני רוצה להביא בפני הוועדה הוא זה: הוועדה החליטה על הרכב של שלושה שופטים בבית-המשפט הטחוזי כשהוא טומע טטפטים פלייליים שהעונט הטוטל על העבירה הנדונה בהם הוא מעשר שנים ומעלה. אינני יודע באיזו טידה זה יצטרך להשפיע על סספר השופטים בבית-המשפט הטחוזי. ביקטתי סטפריים סטטיסטיים על טטפטים טטוג זה בטנתיים האחרונות. אבל אני טניח טזה יחייב טינוי שופטים טחוזיים טנוטפיים.

פ. רזון :

אייבני יודע באיזה מספר. וברור כי לפי טעה אין לכך מקום בתקציב. לכן אני מבקש להכניס תוראה האוטרות כי הטעיה הזה לא יופעל סידור אלא כאשר יר הטעמטים יכריע על כך בצו ייפורטט ברשותות, דוגמת טעיה דומה בחוק לתיקון דיני עונשין (דרכי ענישה). הייתי חושב שגולי בכלל החוק כולו צריך להיכנס לתוקף לא סידור אלא ב-1 באפריל, מכיון שאייבני בטוח עם הוא אינו סחייב סידורים טינהליים שטרם שקלבו אותם. כאשר הבאתי את החוק לכנסת, התגובה של הכנסת הייתה: מדוע טביאים חוק אשר טקיים בדרך כלל את מה שהיה. אולם הכוונה הייתה שהכנסת תבדוק את הטעב הקיים, אם אטבט היא רוצה לקיים אותו. ואטבט נתברר כי הצעות הוועדה הרבה יותר טהפכניות טאלה של הטטטלה. לפיכך יתכן כי יהיה צורך בטידורים טינהליים הכרוכים בכך. לכן הייתי חושב שיש לקבוע את תאריך כניסת החוק לתקפו ב-1 באפריל. טכל מקום, הייתי מבקש שהטעיה בדבר הרכב של שלושה שופטים בטטטטים פליליים חסודים, יכנס לתקפו רק כאשר טר הטטטטים יקבע זאת בצו טיפורטט ברשותות.

ז. ורהפטיג : אני טציע לדחות את הדיון בעניין זה לישיבה הבאה.

ט. יוניצ'טון : האם התואר של שופט שלום ראשי טוכרח להיות קודר בטטכריות? האם אי-אפשר לתת את התואר בלי הטטכריות?

פ. רזון : לשופט שלום ראשי אין טטכריות טזפטיות. אבל יש לו טטכריות טינהליות רבות. אין זה טוב לתת את התואר בלי הטטכרות.

ט. יוניצ'טון : גם יטות חדשים זה לא טוב.

פ. רזון : שופטי שלום חוטבים שהתואר "שופט שלום בכיר" הוא יפה ומתקבל על הדעת.

ט. רוזנברג : אני מבקש לדחות את ההחלטה טסיבה נוטת. החוק הוא טטובך, וכדאי טצעייך בדברים. יתכן טיהיה טעיה איך גם אני ארצה לעורר בו טשהו נוטף.

תוחלט : לקבל את ההצעה לדחות את הדיון וההחלטה בטתי ההצעות שהובאו על-ידי טר הטטטטים, לישיבה הבאה.

ח. כהן : הייתי רוצה להביא בפני הוועדה את שתי ההצעות של נשיא בית-המשפט העליון, אשר הבטחתי לו להביאן בפני הוועדה. אם הוועדה לא תרצה להחליט על כך עכשיו, תוכל להחליט על כך בישיבה הבאה.

הדבר הראשון נוגע לשאלת הדיון החדש, מה שטופיע בטעיה 8. ההצעה היא שהרוויזיה בעניין פלילי תובא לדיון בפני בית-המשפט העליון. הטעם של הוועדה היה לטבוע ערעורים נוטפיים. אבל נשיא בית-המשפט העליון טציע כי בית-המשפט העליון יהיה טוטטך לטטוע את הטטטט-החוזר בעצמו וטו להעביר זאת לבית-המשפט הטחוזי, אם הוא חושב כי טוטב שהדבר ישטע בבית-המשפט הטחוזי, לטטל, בטקרה שיש צורך בהופעה של עדים רבים. טצדנו, כטובן, אין כל התנגדות להצעה זו.

ההצעה השניה נוגעת לטעיה 40, הבא בטקוט טעיה 3 לפקודת בזיון בית-המשפט, הטטבטל כאן. לפי טעיה 3 הב"ל היה על שופט שלום או שופט טחוזי שהטטטט בטטכות זו וטהטיל קנט או טאטר, להודיע על כך לנשיא בית-המשפט העליון. על-ידי כך הייתה לנשיא בית-המשפט העליון

ח. כהן :

ביקורת על כך שהשופט לא ישתטש לרעה בטמכות זאת. מאחר שלפי סעיף 41 אין ערעור על החלטת שופט לפי סעיף 40, מציע נשיא בית-המשפט העליון שלא לבטל את ההוראה שהיתה קיימת בענין זה, ולקבוע שיש צורך להודיע על סקרה כזו לנשיא בית-המשפט העליון. גם לכך, אין בתנגדות מצדנו. ההצעה היא להוסיף כי כל שופט שלום המשתטש בטמכות לפי סעיף 40(א) יודיע על כך לנשיא בית-המשפט העליון.

ש. יוניצ'טון : מה יכול נשיא בית-המשפט העליון לעשות במקרה הזה?

ח. כהן : הוא יכול להעמיד את השופט לבית-משפט.

ש. הלל : להצעה הראשונה שהובאה על-ידי היועץ המשפטי : האם מקובל או אפשרי שלאחר דיון בבית-המשפט העליון, ישנה בית-המשפט המחוזי את פסק-הדין, ולו גם ברשות?

ח. כהן : זה משפט חוזר. פירוש הדבר שהמשפט מתחיל מחדש, וזאת אחרי שבית-המשפט הגבוה יותר מצווה על כך.

ש. הלל : אני בכל זאת חושש מהוראה כזאת. כאשר דיברנו על משפט חוזר, רצינו כי השופטים יהיו בלתי תלויים במידת האפשר בטה שבקבע במשפט הקודם. החזרת משפט מאינטנציה גבוהה יותר לאינטנציה נמוכה יותר, מגביל במידה רבה את השופטים בבית-המשפט המחוזי ביכולתם לערער על פסק-הדין של חבריהם בבית-המשפט העליון, גם אם הסמכות לכך נתונה להם.

ח. כהן : אין חשש כזה.

אשר לבטיה בבית-המשפט העליון, יש היום לנשיא בית-המשפט העליון סמכות לתת רשות לערער בפני בית-המשפט העליון, לאחר שהיה ערעור בפני בית-המשפט המחוזי, כלומר, על דברים שהופיעו בדרגה ראשונה בבית-המשפט השלום. בשנת 1956 הוגשו לנשיא בית-המשפט העליון 250 בקשות לרשות ערעור, ורק 20-22 נתקבלו.

ב. אזניה : מה נתקבל על-ידי הוועדה בסעיף 31?

ח. כהן : נוסח הסעיף המופיע בפני הוועדה הוא אחרי קריאה שניה בו בוועדה יש בסעיף שתי הסתייגויות : האחת - לחבר הכנסת רוזנברג המציע להחזיר את המצב לקדמותו, כלומר, שתורת התקדימים תהיה מחייבת. השניה - של חבר הכנסת גיר, המציע כי בתי-המשפט גם לא יונחו על-ידי פסקי-דין של בתי-משפט גבוהים מהם.

אני יכול רק לאמר כי נשיא בית-המשפט העליון לא ערער על הסעיף כפי שנתקבל בוועדה אלא סך ידו עליו.

ב. אזניה : אני מציע שבמקום שכתוב "כל בית-משפט יונחה" יהיה כתוב "כל בית-משפט יהיה כפוף", ואני רוצה שזה יחול לא רק על הלכה שנפסקה בבית-המשפט העליון אלא גם - לגבי בית-משפט השלום - על הלכה שנפסקה בבית-המשפט המחוזי.

אני מבקש, מאחר שהענין הוא כבר-מסקל, לא להשאיר זאת כהסתייגות אלא לאפשר לעשות נסיון להגיע למשהו טוב יותר.

הוחלט: לקבל את הצעת ב. אזניה לערוך דיון
נוסף בסעיף 31.

ט. רוזנברג: אני מבין שבסעיף 13(א) החליטה הוועדה על
"עשר שנים או יותר". אני מציע שיהיה בטקסט
זאת "שבע שנים או יותר", ואני מבקש להצביע שנית את הצעתי זאת.

הוחלט: לקבל את בקשת ט. רוזנברג לערוך הצבעה
נוספת בסעיף 13(א), לגבי ההצעה לכתוב
בטקסט "עשר שנים או יותר" - "שבע שנים
או יותר".

היו"ר ב. ניר: אם כן, הבעיות שאנחנו משאירים לדיון בישיבה
הבאה הן:

- (1) הצעת סר המספטים בדבר הוספת התואר של
שופט שלום בכיר.
- (2) הצעת סר המספטים להסאיר את סעיף 15 להפעלה
על-ידי צו מיוחד של סר המספטים. (הסעיף
הקובע כי במספטים-פליליים חמורים ישנו
שלושה שופטים בבית המספט המחוזי.
- (3) הצעת סר המספטים בדבר דחית כניסת תחוק
לתוקף עד ה-1 באפריל.
- (4) הצעת נשיא בית-המספט העליון בדבר אפשרות
העברת מספט חוזר לבית-המספט המחוזי.
- (5) הצעת נשיא בית-המספט העליון בדבר הודעה
לנשיא בית-המספט העליון על הסלת עונש לפי
סעיף 40.
- (6) הכרעה בין שתי הגירסות שנתקבלו בסעיף 6.
- (7) הצעות ז. ורהפטיג לגבי ניסוח של סעיף 7(3)
וסעיף 40.
- (8) הצעת ב. אזניה לדיון נוסף בסעיף 31.
- (9) הצעת ט. רוזנברג להצביע שנית את הצעתו בסעיף
13(א).

היו"ר ב. ניר: בפני הוועדה שני החוקים שגטרנו אותם בשבוע
שעבר, חוק הארכת מועדים וחוק לתיקון סדרי הדין
הפלילי (סיכום טענות), בניסוח הסופי. אם אין לחברי הוועדה הערות,
נעביר את החוקים בנ סוח זה לקריאה שניה ושלישית בכנסת.

הישיבה ננעלה בשעה 12.10.